

**Remittering av promemorian Elmarknadslag (Ds 2017:44)
(M2017/02261/Ee)**

Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet har genom remiss anmodats att yttra sig i rubricerat ärende. Fakultetsnämnden får härmed lämna följande synpunkter.

Inledning

Promemorian rör förslag på en ny elmarknadslag (elmarknadslagen) som skall ersätta ellagen (1997:857). Förslaget syftar framför allt till att göra redaktionella förändringar, men inbegriper även mindre materiella ändringar.

Juridiska fakultetsnämndens synpunkter

Förutom synpunkten som diskuteras nedan tillstyrks förslagen i promemorian.

Synpunkten gäller definitionen av transmissionsnät (s. 19, 3 § elmarknadslagen). Enligt denna utgör ett transmissionsnät ”ett tekniskt sammanhängande ledningsnät, som har en spänning om 220 kilovolt eller mer, sträcker sig över flera regioner inom landet och länkar samman det nationella elnätet med elnät i andra länder”. Vidare utgör ett transmissionsnätsföretag ett företag som har nätkoncession för ledning som ingår i transmissionsnät (s. 20, 3 § elmarknadslagen). Dessa två definitioner, sammantagna med de skyldigheter som följer av reglerna i övrigt, tycks inte vara förenliga med EU-rätten.

Den gällande ellagen och de föreslagna ändringarna rör regler som införlivar Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT 2009 L 211/55) (Elmarknadsdirektivet). Enligt artikel 2.3 elmarknadsdirektivet utgör begreppet överföring (som motsvarar transmission) ”transport av el i sammanlänkade system med högspänningsnät samt nät med extra hög spänning för tillhandahållande till slutförbrukare eller distributörer, men inte leverans.” Vidare utgör en systemansvarig för överföringssystemet enligt 2.4 elmarknadsdirektivet, en s.k. TSO enligt den engelska benämningen, ”varje fysisk eller juridisk person som ansvarar för drift och underhåll och, vid behov, utbyggnad av överföringssystemet inom ett visst område och, i tillämpliga fall, dess sammanlänkningar till andra system

och för att säkerställa att systemet på lång sikt kan uppfylla rimliga krav på överföring av el.”

Betydelse av att ett företag definieras som TSO är att det åläggs ett antal skyldigheter enligt EU-rätten, samt att medlemsstaterna är skyldiga att se till att företaget certifieras innan det utses till en TSO enligt artikel 10 elmarknadsdirektivet. Det närmare förfarandet för certifieringen bestäms av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT 2009 L 211/15) (förordning 714/2009). Vidare finns det ytterligare regler för TSO:s i lagen (2011:710) om certifiering av stamnätsföretag för el (certifieringslagen). Enligt 2 kap. 1 § certifieringslagen och de föreslagna ändringarna i promemorian (s. 110) kan ett företag inte ägna sig åt transmission utan certifiering. Certifieringslagen gäller dock för nuvarande endast stamnätsföretag, och i framtiden, enligt de föreslagna ändringarna, endast transmissionsnätsföretag (1 kap 1 §). Begreppet transmissionsnätsföretag skall enligt förslaget i promemorian följa de definitioner som stadgas i den nya elmarknadslagen (s. 109, 1 kap. 2 § certifieringslagen).

Det följer av redogörelsen ovan att det föreslagna begreppet transmissionsnät avviker från det EU-rättsliga regelverket genom att ställa som krav att nätet sträcker sig över flera regioner inom Sverige. Ett företag som ansvarar för driften av ett nät som syftar till överföring och som därmed definieras som en TSO enligt elmarknadsdirektivet men där nätet inte sträcker sig över flera regioner definieras inte enligt det föreslagna regelverket som ett transmissionsnätsföretag. Eventuellt tycks ett exempel på ett sådant företag ges i promemorian, Baltic Cable, som ansvarar för driften på en överföringsledning mellan Sverige och Tyskland och som inte sträcker sig inom flera regioner i Sverige (se diskussionen s. 143-148). Det är oklart i promemorian om den överföringsledningen skall anses utgöra en ledning som ingår i ett transmissionsnät eller om den utgör ett eget nät. Därmed är det oklart om ett sådant företag omfattas av reglerna i certifieringslagen, inklusive förbudet att ägna sig åt transmission enligt 2 kap 1 § certifieringslagen.

De föreslagna reglerna verkar således problematiska, eller åtminstone oklara, vad gäller förenligheten med EU-rätten. Visserligen kan det påpekas att förordning 714/2009 uppställer direkt gällande regler om förfarandet för certifiering av företag som definieras som TSO enligt det EU-rättsliga regelverket. Skyldigheten att certifiera en TSO verkar dock främst följa från direktivet som även definierar begreppet. Följaktligen är det oklart om de föreslagna reglerna uppfyller kravet på certifiering av TSO:s pga. att de definitionerna av transmission och transmissionsföretag inte riktigt stämmer överens med det EU-rättsliga regelverket.

UPPSALA
UNIVERSITET

REMISSYTTRANDE

3 (3)

2018-01-08

JURFAK 2017/74

Förslag till yttrande i detta ärende har upprättats av docent Vladimir Bastidas. Yttrandet har på delegation avgivits av Juridiska fakultetens dekanus, professor Mattias Dahlberg.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Mattias Dahlberg'.

Mattias Dahlberg